

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»
Нерубайський академічний ліцей №1 Нерубайської сільської
ради Одеського району Одеської області
Одеський приватний заклад освіти «Тіква–Ор Sameax»

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
III ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ
В СУЧАСНИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ»**

Одеса
2026

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»
Нерубайський академічний ліцей №1 Нерубайської сільської
ради Одеського району Одеської області
Одеський приватний заклад освіти «Тіква–Ор Sameax»

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
III ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«МОДЕРНІЗАЦІЯ
ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ
В СУЧАСНИХ
ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ»**

Одеса
2026

УДК: 371

DOI: <https://doi.org/10.24195/ModernisationEP-2026-3>

М 74

*Рекомендовано до друку Вченою Радою Державного закладу
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К.Д. Ушинського»
Протокол № 10 від 26 лютого 2026 року*

Рецензенти:

***Княжева Ірина**, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки Університету Ушинського;*

***Тягнирядно Євгенія**, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри мовної підготовки Одеського державного університету внутрішніх справ.*

М 74 Модернізація освітнього процесу в сучасних закладах освіти:
збірник матеріалів III Всеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Одеса, Україна, 20 лютого 2026 року). Університет Ушинського. Одеса:
Бондаренко М.О., 2026. 372 с.

ISBN 978-617-8814-06-9

УДК: 371

*Усі матеріали збірника подаються у редакції авторів.
Відповідальність за достовірність фактів несуть автори.*

ISBN 978-617-8814-06-9

- © Кафедра педагогіки Університету Ушинського, 2026;
- © Нерубайський академічний ліцей №1 Нерубайської сільської ради Одеського району Одеської області, 2026;
- © Одеський приватний заклад освіти «Тіква–Ор Sameax», 2026.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ №1: РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ 6

1. Артемьева І.С. Педагогічна практика як пропедевтичний етап формування професійного іміджу майбутнього вчителя..... 6
2. Афанасьєв В.В. Інтеграція технологій штучного інтелекту (ШІ) у процес підготовки майбутніх учителів інформатики як специфічна характеристика оновлення освітнього простору педагогічного університету 12
3. Бартенева І.О. Діалогічні форми навчання як засіб формування екологічної культури здобувачів вищої освіти 19
4. Галіцян О.А. Методичний ресурс актуалізації акмеологічного сегменту підготовки майбутніх викладачів закладу вищої освіти (на матеріалі освітнього компоненту «Акмеологічна культура та акмефьючеринг викладача») 32
5. Княжева І.А., Тарасовська М.Ю. Підготовка майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до формування безпечної поведінки дітей старшого дошкільного віку..... 38
6. Княжев І.О. Математична підготовка майбутніх педагогів як основа формування здатності до прогнозування: огляд сучасних наукових досліджень 44
7. Кібіч Д.О. Модель формування комунікативної культури майбутніх фахівців у системі технологічної та дизайнерської професійної освіти 50
8. Лісогор А.В. Проектно-орієнтоване навчання як інструмент розвитку інноваційного мислення студентів дизайнерських спеціальностей..... 55
9. Moroza V. The role of non-formal education in the professional development of university teachers 61
10. Ноздрова К.В. Модернізація системи підготовки майбутніх юристів у закладах вищої освіти..... 67
11. Naudyonov I. Specifics of training future teachers in pedagogical institutions of higher education 73
12. Palshkova I. Didascological and acmeological approaches as innovative strategies for constructing the architectonics of the educational and scientific space of the pedagogical university 78
13. Соловейчук О.М. Проектування та розробка ІІІ-асистента: практична підготовка майбутніх учителів природничо-математичних дисциплін 84
14. Zhong Chenyu Culturological approach as a key factor in preparing future art teachers 96
15. Чорний О.С. Методична підготовка майбутніх учителів як ключовий компонент професійної освіти в умовах модернізації освітнього простору. 102
16. Шедіна С.В. Комп'ютерне моделювання як дидактичний засіб підвищення ефективності підготовки майбутніх дизайнерів у закладах вищої освіти 108
17. Штреблев М.Ю. Особливості підготовки майбутніх учителів до фасилітаційної взаємодії в освітньому просторі 113

Кібіч Денис Олександрович,
*доктор філософії, викладач кафедри
професійної освіти та дизайну
Державного закладу
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»*

МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У СИСТЕМІ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ТА ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Актуальність дослідження. У сучасних умовах трансформації глобального соціокультурного простору та інтеграції вітчизняної вищої школи в європейський освітній простір, модернізація освітнього процесу набуває статусу стратегічного національного пріоритету. Особливої гостроти це питання постає у сфері технологічної та дизайнерської професійної освіти, яка безпосередньо реагує на виклики індустрії 4.0, стрімку цифровізацію та динамічні зміни на ринку праці [2]. Сучасна парадигма підготовки фахівця зміщується від вузькопрофесійного «техноцентризму» до антропоцентричного підходу, де ключову роль відіграє здатність особистості до ефективної професійної взаємодії.

Актуальність дослідження зумовлена глибокою суперечністю між традиційними методами навчання, що переважно орієнтовані на формування технічних навичок (hard skills), та реальними запитами креативних індустрій, які вимагають від дизайнера високого рівня соціокомунікативної мобільності. У системі «дизайнер — технологія — замовник» саме комунікативна культура стає тим сполучним елементом, що забезпечує успішну реалізацію творчого замислу. Брак комунікативних компетенцій часто стає бар'єром для фахової самореалізації здобувачів вищої освіти, що підкреслює необхідність переосмислення змісту професійної освіти [4].

З огляду на це, науковий пошук ефективної моделі підготовки фахівців, яка б гармонійно поєднувала технологічну грамотність із культурою

професійного спілкування, є вкрай нагальним. Розробка такої моделі дозволяє не лише модернізувати освітній процес, а й забезпечити формування конкурентоспроможного фахівця, здатного до концептуального обґрунтування проектних рішень та конструктивної співпраці в мультидисциплінарних командах [3]. Таким чином, пропонуване дослідження спрямоване на розв'язання актуальної науково-педагогічної проблеми — створення цілісного середовища для розвитку комунікативного потенціалу майбутніх дизайнерів у межах сучасної професійної освіти.

Виклад основного матеріалу. Процес модернізації професійної освіти в галузі дизайну та технологій на сучасному етапі вимагає не просто косметичних змін у навчальних планах, а розробки та впровадження цілісної структурно-функціональної моделі. Така модель має стати фундаментом для інтеграції комунікативного складника у фахову підготовку, перетворюючи його з допоміжної дисципліни на наскрізний елемент навчання [1]. Запропонована нами модель базується на синергії системного, компетентнісного та культурологічного підходів, що дозволяє розглядати підготовку фахівця як багатограний процес формування особистості.

Структура моделі охоплює наступні взаємопов'язані блоки, кожен з яких виконує специфічну функцію:

1. Методологічно-цільовий блок. Він виступає вектором усього освітнього процесу, визначаючи стратегічну мету — формування високого рівня комунікативної культури майбутнього фахівця. Це передбачає не лише опанування мовленнєвим етикетом, а й глибоке засвоєння етики ділового спілкування, розвиток здатності до професійної рефлексії та опанування психологічних механізмів впливу під час презентації творчих проєктів. Мета полягає у вихованні фахівця, який усвідомлює цінність комунікації як інструменту професійного самоствердження.
2. Змістово-теоретичний блок. Цей компонент відповідає за наукове та інформаційне наповнення освітнього процесу. Модернізація змісту традиційних дисциплін, таких як «Основи дизайну», «Технологія галузі»

та «Реклама та PR», відбувається через впровадження спеціалізованих навчальних модулів. Вони спрямовані на вивчення теорії та практики візуальної комунікації, основ семіотики, психології сприйняття кольору та форми, а також теорії аргументації, що дозволяє майбутньому дизайнеру чи технологу професійно обґрунтовувати власну візію перед замовником чи експертною спільнотою.

3. Організаційно-технологічний блок. Даний блок репрезентує динамічну сторону моделі — методи, форми та засоби навчання. Пріоритет у модернізованому процесі надається інтерактивним технологіям, які максимально наближають навчальну діяльність до реальних умов професійного середовища [5]. Ключове місце посідає метод проєктів (від ідеї до реалізації та захисту), професійно-орієнтовані ділові ігри, кейс-стаді та інтенсивні воркшопи. У процесі такої роботи студенти потрапляють у ситуації, що імітують реальну взаємодію в системі «дизайнер-замовник-виконавець», де від якості комунікації залежить успіх усього технологічного ланцюжка.

4. Результативно-діагностичний блок. Він забезпечує зворотний зв'язок та дозволяє оцінити ефективність моделі. Оцінювання проводиться за комплексною системою критеріїв: когнітивним (знання теорії комунікації), емоційно-ціннісним (ставлення до професійної етики та культури діалогу) та діяльнісним (вміння застосовувати комунікативні стратегії в реальних проєктах).

Специфіка підготовки фахівців у системі дизайнерської освіти в межах нашої моделі полягає у створенні нерозривної синергії «вербального» та «візуального» складників. Комунікативна культура в цьому контексті виходить за межі простої грамотності мовлення. Вона розглядається як вища здатність професіонала транслювати складні смисли, ідеї та цінності через візуальні образи, графічні символи та технологічні рішення. Це забезпечує якісний перехід від вузькоспрямованої технологічної підготовки до формування

цілісної особистості фахівця, здатного до продуктивної співпраці та соціокультурної адаптації в умовах глобального інформаційного суспільства.

Отже, впровадження такої моделі в освітній процес забезпечує трансформацію студентів із пасивних споживачів знань на активних суб'єктів професійної взаємодії. Це дозволяє реалізувати головну вимогу модернізації вищої школи — підготовку мобільного, компетентного, творчого та комунікативно розвиненого фахівця, готового до викликів сучасної індустрії.

Висновки. Узагальнюючи результати проведеного дослідження щодо модернізації освітнього процесу в умовах сучасних викликів, можна сформулювати такі основні висновки:

1. Трансформація освітньої парадигми: Доведено, що модернізація професійної підготовки в галузі дизайну та технологій має базуватися на відмові від вузькоспеціалізованого підходу на користь формування цілісної професійної особистості. У цьому контексті комунікативна культура постає не як факультативна навичка, а як фундамент професійної компетентності, що забезпечує здатність фахівця до самопрезентації, аргументації проєктних рішень та успішної адаптації на динамічному ринку праці.
2. Ефективність системного моделювання: Розроблена структурно-функціональна модель формування комунікативної культури, що включає методологічно-цільовий, змістово-теоретичний, організаційно-технологічний та результативно-діагностичний блоки, дозволяє забезпечити системність та цілісність освітнього впливу. Впровадження цієї моделі сприяє гармонізації теоретичної бази та практичних навичок, створюючи передумови для підготовки конкурентоспроможних фахівців.
3. Синергія вербального та візуального: Визначено, що специфіка дизайнерської та технологічної освіти вимагає особливого підходу до комунікації, де вербальні навички (вміння вести діалог, етика спілкування) поєднуються з візуальною грамотністю. Саме здатність транслювати концептуальні ідеї через систему художніх образів та

технологічних рішень визначає високий рівень професійної культури майбутнього дизайнера.

4. Практичне значення та інтерактивність: Встановлено, що використання інтерактивних технологій, методу проєктів та імітаційних ігор у межах запропонованої моделі дозволяє перетворити освітній процес на активне середовище професійних спроб. Це забезпечує трансформацію здобувача освіти з пасивного об'єкта навчання на активного суб'єкта комунікативної взаємодії, готового до командної роботи в реальних виробничих умовах.

Подальший науковий пошук доцільно спрямувати на вивчення впливу цифрових комунікаційних платформ та інструментів штучного інтелекту на трансформацію комунікативної культури майбутніх фахівців. Зокрема, актуальним є дослідження можливостей віртуальної та доповненої реальності як інноваційних середовищ для відпрацювання навичок професійної взаємодії в системі дизайнерської освіти.

Список використаних джерел

1. Гуревич Р.С., Кадемія М.Ю. Формування професійної компетентності майбутніх фахівців засобами інноваційних технологій. *Теорія і практика управління соціальними системами*. 2023. № 2. С. 12–24.
2. Ничкало Н.Г. Неперервна професійна освіта як філософська та педагогічна категорія. *Професійна освіта: проблеми і перспективи*. 2021. Вип. 18. С. 3–10.
3. Радкевич В.О. Модернізація професійної освіти і навчання: виклики та шляхи вирішення. *Науковий вісник ІПТО НАПН України*. 2022. № 25. С. 5–15.
4. Семенов О.М. Комунікативна культура викладача та студента в умовах цифрової трансформації освіти. *Професіоналізм педагога*. 2022. Вип. 17. С. 45–56.
5. Сисоєва С. О. Технологізація освітньої діяльності в умовах цифровізації суспільства. *Освітологічний дискурс*. 2023. № 1 (40). С. 1–18.